

MIEKE LANNOEY

CRISIS ALS DREMPEL- ERVARING

De moderne inwijdingsweg

AnkhHermes

Omslag Villa Grafica
Binnenwerk Stampwerk
Illustratie Anouschka van Wettum
NUR 728

De informatie die in dit boek wordt gegeven, is niet bedoeld als vervanging van professioneel medisch advies. Raadpleeg altijd een arts als er zich problemen voordoen met uw gezondheid. Noch de auteur, noch de uitgever kan verantwoordelijk worden gehouden voor enige schade die het gevolg is van het opvolgen van de aanbevelingen uit dit boek of van het niet inroepen of niet opvolgen van deskundig medisch advies.

ISBN 9789020221367
ISBN e-book 9789020221374

© 2024 Mieke Lannoey
© 2024 Uitgeverij AnkhHermes, onderdeel van VBK|media, Utrecht

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd, op welke manier dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in het geval van korte aanhalingen gebruikt in beschouwende artikelen of recensies uiteraard met vermelding van de bron.

Uitgeverij AnkhHermes vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

www.ankh-hermes.nl

Inhoud

Voorwoord 9

Schatkaart 11

Inleiding 13

1 Crisis als drempelervaring 15

Een persoonlijke of een existentiële crisis 15

Betekenis van een drempelervaring 17

2 Verschijning van de drempelwachter 23

Het leven voor de drempel 23

De test van de drempelwachter 27

Falen voor de test 31

Terug naar de oude realiteit 34

En dan eindelijk... over de drempel 38

3 Van woestijn naar moerasgebied 41

Opnieuw verzanden in illusies 41

Spiritualiteit als bypass en spiritueel ego 44

De link tussen narcisme en trauma 49

De teleurstelling slaat toe 57

Oproep tot onthechting 59

Het komen bovendrijven van kernovertuigingen 64

4 De duisternis van de jungle 71

De donkere nacht van de ziel (of: de crisis na de crisis) 71

De tocht door de onderwereld 75

Contrastervaringen en zielsthema's 95

Beproevingen leiden tot geestkracht 100

5 Nieuw licht op de donkere nacht van de ziel 105

Opnieuw op de drempel 105

De fase van de 'nietsheid' 108

De symboliek van de nacht 111

Waar is God gebleven? 116

De zon komt weer op 120

6 Een nieuw tijdperk vraagt om een nieuw soort leiders 125

Voorlopers in plaats van uitvallers 125

De kenmerken van nieuwe leiders 130

7 De moderne inwijdingsweg, een reisgids 137

Een onaantrekkelijk reisprogramma 137

De hedendaagse inwijdingsweg 139

De voorloper is de mysticus van deze tijd 143

Nawoord 145

Dankwoord 146

Literatuurlijst 147

Over de auteur 150

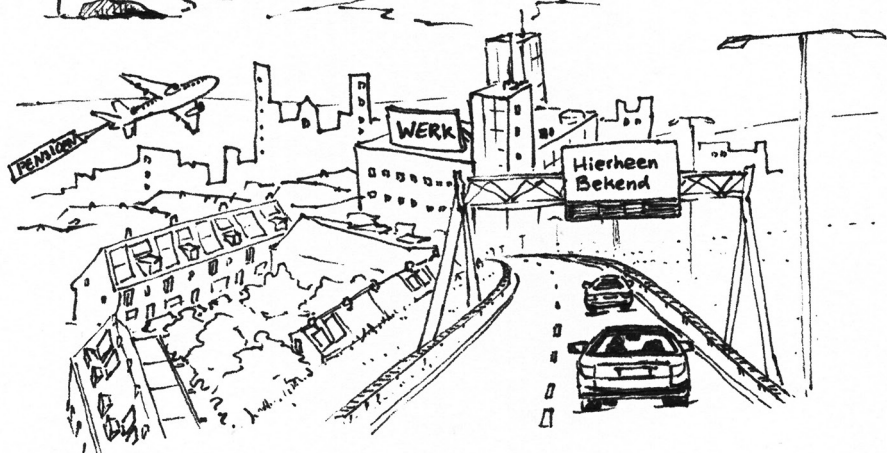
Voorwoord

Ook al is dit intussen het vierde boek dat ik op de wereld zet, ik vind het nog steeds even spannend. Ik leg immers mijn ziel bloot zonder te weten hoe dit door de buitenwereld zal worden ontvangen. Maar dit is waar het pad van persoonlijke ontwikkeling in essentie om draait: je telkens opnieuw in vertrouwen durven overgeven aan het onbekende, wetende dat wat er ook gebeurt je altijd kunt terugvallen op jezelf.

Ik heb dit boek geschreven van waaruit ik nu sta, ik ben en blijf als mens echter onderweg. Mijn visie is dan ook iets totaal anders dan 'de waarheid'. Zoals Maya Angelou ooit zei: *A bird doesn't sing because it has an answer, it sings because it has a song.*

Ik wens dat je herkenning mag vinden in mijn lied.

Mieke

Schatkaart

Zou het niet fijn zijn als we een soort handleiding hadden meegekregen die stap voor stap uitlegt wat de hele bedoeling van dit leven op aarde is? Het zou mij in elk geval heel wat verwarring en innerlijk lijden hebben bespaard... Terugkijkend op de voorbije tien jaar (zo lang is het intussen geleden sinds een persoonlijke crisis een breuk veroorzaakte met mijn oude manier van zijn), kan ik een aantal etappes op mijn zelfontwikkelingsreis onderscheiden die elk hun eigen kenmerken (lees: beproevingen) hadden. Omdat ik geloof dat deze etappes herkenbaar zijn voor iedereen die het pad van bewustwording, oftewel de inwijdingsweg, bewandelt, liet ik er de bijgaande schatkaart bij ontwerpen.

Vóór mijn persoonlijke crisis leefde ik het leven waar ik door mijn opvoeding en educatie op werd voorbereid, in dit boek 'het leven voor de drempel' genoemd. Ik draaide vlotjes mee in het systeem, ging helemaal op in mijn externe rollen en streefde de gebruikelijke aardse idealen na. Echt gelukkig werd ik daar niet van, maar ik was niet ongelukkig genoeg om er verandering in te brengen. Tot ik overvallen werd door een burn-out (de persoonlijke crisis waar het in mijn geval om ging) en tijdelijk niet meer kon deelnemen aan het 'gewone' leven. In het begin van mijn crisis zwierf ik vol zelfmedelijden rond in een innerlijk woestijngebied. Op een bepaald moment vond er

echter een keerpunt in mijn denken plaats: ik besloot van deze crisis een kans te maken om mijn leven te heroriënteren. Ik haalde mijn dromen onder het woestijnzand vandaan en blies ze nieuw leven in. Na het denken volgde het doen: met een klein hartje overschreed ik de drempel naar het onbekende. Een proces dat vroeg om moed en blind vertrouwen. Meermaals werd ik in de verleiding gebracht om voor het vertrouwde te blijven kiezen, het werk van de drempelwachter (de donkere gestalte op de schatkaart, waarover later in dit boek meer). Ik hield echter voet bij stuk. Als beloning ging er een wereld vol nieuwe mogelijkheden voor mij open. De eerste fase na de drempel was er eentje van pure magie maar ook van roze-wolk-euforie. Al gauw kwam ik weer verstrikt te zitten in illusies en de zoektocht naar valse zekerheden. Ik had de woestijn verruild voor een moerasgebied vol verraderlijk drijfzand en bloeddorstige krokodillen. De teleurstelling die ik daarbij voelde vormde een uitnodiging om de buitenwereld los te laten en mijn aandacht naar binnen te verleggen. Ik daalde af in de duisternis van mijn onderwereld en kwam terecht in een wildernis van niet-geheelde wonden en niet doorvoelde pijnen die onbewust mijn leven bestuurden. Deze confrontatie leidde tot een vervolgcrisis. In deze ‘crisis na de crisis’ worstelde ik met zinging, werd mijn ‘ik’ ontmanteld tot niets, verloor ik elk gevoel van richting en elke vorm van houvast, zelfs mijn geloof in het bestaan van een hogere werkelijkheid. Deze donkere nacht van de ziel vroeg het uiterste van mijn kracht. Toch wist ik het net zo lang vol te houden tot de zon weer op kwam. Hierdoor vormde de jungle, die in het donker zo bedreigend had geleken, zich langzaam maar zeker om tot een waar paradijs.

Inleiding

Op een bepaald moment begreep ik niets meer van mijn pad. Sterker nog, ik wilde dat ik nooit aan dat hele proces van persoonlijke ontwikkeling was begonnen! Ik was kwaad op het leven en meer nog op God, van wie ik niet eens meer zeker wist of die überhaupt wel bestond. Ik voelde me in de steek gelaten en aan mijn lot overgelaten.

In plaats van in het hart van mijn droomleven terecht te komen, wat de hele bedoeling had geleken van ‘dat spirituele pad’, was ik beland in het hart van mijn pijn. Ik was van mijn roze wolk gevallen en hard neergesmaakt in mijn innerlijke gevoelsrealiteit.

Zo’n zeven jaar eerder had ik het leven voor de drempel verlaten om de roep van mijn ziel te volgen, een proces dat in gang werd gezet door een burn-out. En ik moet eerlijk zijn, de nieuwe wereld die daardoor voor mij opening was in eerste instantie heerlijk, magisch zelfs! Het was een wereld vol betekenis, synchroniciteit en gelijkgestemden. Ik voelde mij als herboren.

Langzaam maar zeker sloeg de euforie echter om. Ik merkte dat ik nog steeds verstrikt zat in illusies en valse zekerheden, dat ik in hetzelfde kringetje was blijven lopen, zij het dan met een ander identiteitsjasje aan. Ik was teleurgesteld in de spirituele wereld waarin bypasspraktijken, verheven ego’s en spiritueel materialisme lustig botvieren.

Ik ging offline en trok me terug in mijn binnenwereld, waar het met de dag donkerder werd. Alsof er een loodzware deken over mij was gevallen die ik slechts af en toe even van me af kon duwen om naar adem te happen voordat ik weer compleet door de zwaarte ervan werd bevangen.

Ik had geen enkel gevoel voor richting meer. De eens zo bruisende rivier in mijn hart was veranderd in een uitgedroogde rivierbedding. Het leven voelde zinloos en uitzichtloos. Hoe ontredder en wanhopig ik mij vanbinnen ook voelde, ik stond elke dag op en nam functioneel deel aan het leven. Voor de buitenwereld bleef deze existentiële worsteling, die ik in dit boek 'de crisis na de crisis' noem, dan ook grotendeels verborgen.

Tijdens deze vervolgcrisis ging ik door een pijnlijk proces van onthechting, alle heilige huisjes van mijn persoonlijkheid dienden eraan te geloven tot er werkelijk niets meer van mijn 'ik' overbleef. Een proces dat ik dacht niet te kunnen overleven, maar wonder boven wonder wel deed.

Ik wilde dat ik had geweten dat de fase waar ik doorheen ging onvermijdelijk is voor iemand die oprecht toegewijd is aan het bewustwordingsproces. Dat het over een universele etappe gaat op een eeuwenoude inwijdingsweg. Dat perspectief had een bijzonder groot verschil gemaakt in het lijden dat ik doormaakte.

Wat hierna volgt kun je lezen als 'schrijf het boek dat je zelf nodig had'. Dit boek is gewijd aan de donkere en onbegrepen stukken op het pad van persoonlijke ontwikkeling; de stukken die maar al te vaak worden overgeslagen in de haast om zo snel mogelijk in hogere en verlichte bewustzijnssferen te vertoeven. Wat overigens niets met bewustzijn te maken heeft.

Ik heb tijdens het schrijven de balans gezocht tussen 'niets verbloemen of mooier maken dan het is' en 'een bemoedigende boodschap van hoop brengen'. Ik hoop met heel mijn hart dat ik hierin ben geslaagd.

Crisis als drempelervaring

Een crisis wordt pas zinloos als we de sprong niet wagen.

– Hans Korteweg

Een persoonlijke of een existentiële crisis

Vroeg of laat krijgen we in ons leven allemaal te maken met een persoonlijke crisis.

Je krijgt een beangstigende diagnose te horen, je partner gaat onverwacht bij je weg, je bedrijf gaat failliet, een geliefde komt zeer plotseling te overlijden, je huis gaat in vlammen op, je belandt in een rolstoel, je blijkt onvruchtbaar te zijn, je wordt overmeesterd door een depressie of door paniekaanval- len, je dient je zwangerschap af te breken, je hebt een ernstig ongeval veroorzaakt, je krijgt te horen dat je ontslagen wordt en zo zijn er nog tal van voorbeelden.

Wat is een ‘crisis’ nu eigenlijk? Zelf beschouw ik een *per- soonlijke crisis* als een innerlijke reactie op een niet gekozen gebeurtenis, op iets wat gebeurt dat je niet wilt of tegen je ver- wachtingen indruist, waardoor het plan dat je voor je leven voor ogen had onderbroken of gedwarsboomd wordt en je jouw ontwikkelingslijn niet in de gewenste richting of op de gewenste manier kunt vervolgen.

Wat een crisis veroorzaakt is dan ook iets heel persoonlijks. Eigenlijk is de gebeurtenis die aanleiding gaf tot de crisis niet eens relevant, althans niet voor dit boek. Iets wat heel banaal lijkt, bijvoorbeeld je vijftigste verjaardag die in zicht komt, kan net zo goed ontwrichtend werken als dingen die we als 'veel erger' bestempelen. Het gaat dus niet om de gebeurtenis op zich maar om de beleving ervan, om wat de ervaring in jou en je leven teweegbrengt. Om je innerlijke reactie erop.

Eenzelfde gebeurtenis kan heel uiteenlopende reacties teweegbrengen. De een ondergaat zijn kankerbehandeling op een onpersoonlijke, haast mechanische manier, bijna alsof hij een auto naar de garage brengt om een onderdeel van de motor te laten vervangen. Terwijl een ander na de diagnose kanker zijn hele levensstijl omgooit. Sommige mensen lijken na een scheiding gewoon een knop om te draaien en verder te gaan met hun leven alsof er niets gebeurd is, terwijl het voor anderen de aanleiding vormt om, vaak voor het eerst in hun leven, op zoek te gaan naar wie ze echt zijn.

Bij mij zorgde een burn-out ervoor dat ik mijn hele manier van zijn ging onderzoeken, waar anderen na de zoveelste burn-out nooit enig (werk)patroon van zichzelf onder de loep hebben genomen.

Kortom, bij de een brengt de gebeurtenis nauwelijks iets in beweging, niet in het innerlijke noch in het uiterlijke leven, er is dan amper sprake van een persoonlijke crisis. Bij de ander vormt eenzelfde gebeurtenis de aanleiding tot wezenlijke verandering. Als een ongewenste gebeurtenis tot verandering leidt in je manier van zijn, in de beleving van wie je ten diepste bent, in je kijk op de werkelijkheid, en/of raakt aan de reden van je bestaan, spreken we van een existentiële crisis.